توسعه ایرانی
روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseirani@gmail.com

چهره به چهره

علیپور ماندنی شد

در روزهایی که بادهای تند تغییر در اردوگاه سرخ‌پوشان پایتخت باشدت می‌وزد و قطار نقل‌وانتقالات با هدایت مهدی تارتار مسافران جدیدی را سوار و قدیمی‌هایی را پیاده می‌کند، یک نام آشنا به قلب تپنده خط حمله پرسپولیس آرامش بخشید. در میان هیاهوی پر سروصدای بازار تابستانی، جذب مهره‌هایی چون مهدی تیکدری‌نژاد، مجید عیدی و بمب خبری پیوستن ابوالفضل جلالی از استقلال و از سوی دیگر جدایی تلخ و توافقی چهره‌های محبوبی چون امید عالیشاه و میلاد سرلک، پرسپولیسی‌ها بیش از هر چیز چشم‌انتظار تصمیم بزرگ بهترین گلزن تاریخ خود در لیگ برتر بودند. سرانجام پس از گمانه‌زنی‌های فراوان، آقای گل سرخ‌ها با حضور در دفتر مدیرعامل تصمیم گرفت در خانه بماند و قلم را روی برگه تمدید قرارداد یک‌ساله چرخاند. قصه علی علیپور و پرسپولیس، داستانی از جنس پشتکار، تعصب و وفاداری است. پسری که در لیگ چهاردهم به عنوان یک استعداد جوان از راه آهن به جمع سرخ‌پوشان اضافه شد، حالا پس از گذشت سال‌ها تلاش بی‌وقفه، به یک اسطوره زنده و نماد خط حمله ارتش سرخ تبدیل شده است. وقتی به کارنامه درخشان این مهاجم زهردار نگاه می‌کنیم، اعداد خودشان حماسه‌سرایی می‌کنند؛ ۲۷۶ بار بر تن کردن پیراهن پرسپولیس، ثبت ۹۲ گل به یادماندنی که بارها ورزشگاه آزادی را منفجر کرده، ۳۶ پاس گل طلایی و گرفتن ۱۴ پنالتی سرنوشت‌ساز. او که حالا در مسیر رسیدن به رکورد جاودانه بیش از ۳۰۰ بازی برای تیم محبوبش قرار دارد، ویترینی از افتخارات شامل چهار قهرمانی لیگ برتر، دو جام حذفی، یک سوپرجام و یک کفش طلای آقای گلی را در کوله‌بار خود دارد. در لیگ بیست‌وپنجم که با سرنوشتی نیمه‌تمام مواجه شد، علیپور ثابت کرد که همچنان در اوج پختگی قرار دارد. ثبت ۶ گل و ۶ پاس گل و ایستادن در صدر جدول بهترین گل‌سازان فصل، نشان داد که او مهره‌ای بی‌بدیل در شطرنج تاکتیکی پرسپولیس است. در شرایطی که خط آتش پرسپولیس با جذب پوریا شهرآبادی، حضور ایگور سرگیف ازبکستانی و پیچیدگی‌های انتقال کسری طاهری در حال بازسازی است، تمدید قرارداد علیپور لنگرگاه اطمینان کادر فنی و هواداران خواهد بود. اما این تمدید قرارداد یک تفاوت بزرگ و هیجان‌انگیز با تمام سال‌های گذشته دارد؛ آغاز فصلی جدید از یک قصه جذاب. با رفتن امید عالیشاه و پایان همکاری با سروش رفیعی، حالا سنگینی و در عین حال افتخار بستن بازوبند کاپیتانی اول پرسپولیس بر بازوی علی علیپور خواهد نشست. آقای گلی که روزگاری به عنوان جوانی جویای نام و آرام پا به ورزشگاه کاظمی گذاشت، حالا در قامت رهبر، بزرگ‌تر و کاپیتان اول سرخ‌پوشان، وظیفه هدایت تیم در مستطیل سبز را بر عهده خواهد داشت. سلام به دوران کاپیتانی پسر محبوب سکوها؛ ستاره‌ای که ماند تا تاریخ‌سازی‌اش را با بازوبند رهبری تکمیل کند.

پرسپولیس؛ گل‌گهر «ب»

رویای نیمکت پرسپولیس، جایی که قرار بود پس از برکناری توافقی اوسمار ویرابا نام‌های دهان‌پرکنی مثل دراگان اسکوچیچ تزیین شود، در یک چرخش عجیب و غافلگیرکننده به مهدی تارتار رسید. اما داستان به همین جا ختم نشد؛ حضور تارتار روی نیمکت سرخ‌ها تنها یک تغییر سرمربی نبود، بلکه نقطه آغاز یک «کوچ بزرگ» بود. کوچی که رفته‌رفته پرسپولیس بزرگ را از قامت یک مدعی سنتی، به شعبه دوم گل‌گهر سیرجان تبدیل کرده است! موج اول این سونامی، نیمکت و کادرفنی سرخ‌ها را درنوردید. تارتار که پس از دو دهه به آرزوی دیرینه‌اش یعنی هدایت پرسپولیس رسیده بود (والبته پیش‌تر به مدیران گل‌گهر قول ماندن داده بود)، ظاهرا نتوانست دل از اتمسفر سیرجان بکند. او تصمیم گرفت کپی برابر اصل کادرفنی تیم سابقش را در تهران پیاده‌سازی کند. با ورود علیرضا محمد، وحید فاضلی، یاگو و حتی انتقال کامل تیم آنالیز، انگار مدیریت پرسپولیس کلید باشگاه را به تارتار داده تا او دفتر کارش در سیرجان را با همان چیدمان و همان آدم‌ها به قلب تهران منتقل کند. اما نقطه اوج این داستان عجیب در موج دوم و لشکرکشی بازیکنان رخ داد. پرسپولیسی که همیشه مقصد ستارگان تراز اول و ملی‌پوش بود، حالا در بازار تابستانه به حیاط خلوت بازیکنان فصل گذشته گل‌گهر تبدیل شده است. آمارها به شدت تامل‌برانگیزند؛ از مجموع چهار خرید تابستانی پرسپولیس، سه بازیکن مستقیم از گل‌گهر آمده‌اند! مهدی تیکدری‌نژاد، مجید عیدی و پوریا شهرآبادی، پیراهن‌های سرمه‌ای را درآوردند تا قرمز بپوشند. جالب‌تر اینکه ماشین خرید تارتار ترمز بریده و پروژه جذب نفراتی چون پوریا پورعلی و پوریا لطیفی‌فر هم در جریان است تا پازل «سیرجانیزه شدن» پرسپولیس تکمیل شود. وسواس تارتار برای کار با آشنایان قدیمی به قدری بالا گرفته که او حتی به دنبال شاگردان «سابقا گل‌گهری» خود هم می‌گردد. تلاش برای کشاندن محمدمهدی زارع از تیم احمد گروژنی روسیه به تهران، نشان می‌دهد که سرمربی جدید، تنها به کسانی اعتماد دارد که مهر تایید سیرجان روی پیشانی‌شان خورده باشد. طنز ماجرا وقتی به کمال می‌رسد که می‌بینیم حتی کادرپزشکی هم از این قاعده مستثنی نیست! علیرضا صداقت، پزشک فصل قبل گل‌گهر، چمدان‌هایش را بسته تا با برچسب «گل‌گهری سابق»، کادرپزشکی پرسپولیس را هم با سلیقه سرمربی جدید همسو کند. سوال اساسی و انتقادی اینجاست؛ آیا مدیران باشگاه پرسپولیس استراتژی خاصی برای بستن تیم مدعی قهرمانی دارند یا صرفا دسته چک باشگاه را دربست در اختیار مهدی تارتار گذاشته‌اند تا او تیم فصل گذشته‌اش را با بودجه‌ای کلان‌تر و در لباسی جدید بازسازی کند؟ پرسپولیس امروز، بیش از آنکه شبیه تیمی با اصالت پایتخت باشد، شبیه به «گل‌گهر ب» شده است. هویتی که در بازار نقل‌وانتقالات میان تهران و سیرجان گم شده و هواداران را با این پرسش تلخ رها کرده است؛ این تیمی که می‌بینیم، واقعا پرسپولیس است یا گل‌گهری‌ترین نسخه ممکن از یک تیم فوتبال؟

داستان پیچیده کسری طاهری در فصل نقل‌وانتقالات

هزارتو

آریا طاری

همه چیز از یک شب پر زرق و برق و یک جایزه درخشان آغاز شد؛ شبی که قرار بود نقطه عطفی در زندگی حرفه‌ای یک ستاره جوان باشد، اما در چشم‌برهم‌زدنی به پیچیده‌ترین، عجیب‌ترین و دراماتیک‌ترین پرونده نقل‌وانتقالاتی تابستان فوتبال ایران تبدیل شد. داستانی که در آن پای غول‌های پایتخت، ببرهای مازندران، سرمایه‌داران روس و بندهای مبهم حقوقی در میان است. این، قصه کسری طاهری است؛ پدیده‌ای که در یک قدمی پوشیدن پیراهن سرخ پرسپولیس، ناگهان در تونل بادهای شمالی گرفتار شد و حالا هیچ‌کس نمی‌داند در شروع لیگ بیست‌وششم، او را با کدام لباس خواهیم دید.

پرده اول: تصور کنید؛ مراسم انتخاب بهترین‌های سال با حضور در یک برنامه زنده تلویزیونی. کسری طاهری، جوان رعنایی که فصل گذشته با پیراهن پیکان چشم‌ها را خیره کرده بود، در مراسم حاضر شده تا جایزه «پدیده سال ایران» را دریافت کند. او در حالی که جایزه را در دست دارد و نور فلاش عکاسان روی صورتش می‌رقصد، بمب خبری را منفجر می‌کند. کسری با اعتماد به‌نفس کامل و لبخندی که خبر از رسیدن به یک رویای بزرگ می‌داد، رو به دوربین‌ها گفت: «من قرارداد را به صورت رسمی با پرسپولیس امضا کرده‌ام.»

همین یک جمله کافی بود تا فضای مجازی منفجر شود. هواداران پرسپولیس که در تب و تاب خریدهای تابستانی و تقویت تیم تحت هدایت مهدی تارتار بودند، این خبر را جشن گرفتند. پرسپولیس پیش‌تر پروسه انتقال پوریا شهرآبادی را نهایی کرده بود و حالا با اضافه شدن کسری طاهری، خط حمله سرخ‌پوشان ترسناک‌تر از همیشه به‌نظر می‌رسید. پسری که در پیکان بحران‌زده، در تنها هفت بازی موفق به ثبت چهار گل شده بود و حتی تا یک قدمی لیست تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۲۶ هم پیش رفته بود، حالا قرار بود در آزادی جولان دهد. همه چیز تمام‌شده به نظر می‌رسید؛ اما در فوتبال ایران، هیچ چیز تا لحظه‌ای که بازیکن با پیراهن تیم عکس یادگاری نگیرد، تمام نشده است.

پرده دوم: صبح روز بعد، در حالی که تیتر روزنامه‌ها و رسانه‌های ورزشی به خرید جدید پرسپولیس اختصاص داشت، زمزمه‌های نگران‌کننده‌ای از ساختمان سئول و باشگاه پرسپولیس به گوش رسید. مدیران باشگاه که از اظهارات شب گذشته طاهری غافلگیر شده بودند، خیلی زود وارد عمل شدند تا جلوی یک سوءتفاهم بزرگ را بگیرند. یکی از مسئولان ارشد باشگاه پرسپولیس در مصاحبه‌ای صریح، آب پاکی را روی دست همه ریخت و ادعای امضای قرارداد رسمی را تکذیب کرد: «صحبت‌های شب گذشته کسری طاهری مستند نبوده است. ما تنها به یک توافق شخصی و شفاهی با خود بازیکن بر سر دستمزد و شرایط رسیده‌ایم، اما قرارداد رسمی؟ خیر! تا زمانی که باشگاه روبین کازان رضایت‌نامه را صادر نکند، هیچ کاغذی اعتبار قانونی ندارد.»

واقعیت این بود که پرسپولیس و کسری طاهری فقط با هم دست داده بودند، اما کلید این ماجرا در دست روس‌ها بود. روبین کازان، تیمی که کسری را تحت قرارداد خود داشت، برای صدور رضایت‌نامه این بازیکن، مبلغی را درخواست کرده بود که برق از سر مدیران پرسپولیس پراند.

پرده سوم: در بازار نقل‌وانتقالات، پول حرف اول و آخر را می‌زند. روبین کازان برای آزاد کردن پدیده فوتبال ایران، روی مبلغ یک میلیون یورو دست گذاشته بود. عددی که در شرایط اقتصادی فعلی کشور و با توجه به قوانین سخت‌گیرانه سقف بودجه، برای هر باشگاه ایرانی یک ریسک و چالش عظیم محسوب می‌شود. مدیریت پرسپولیس که نمی‌خواست وارد یک بحران مالی جدید شود، جلسات اضطراری هیئت‌مدیره را تشکیل داد. خروجی این جلسات یک اولتیماتوم قاطع بود؛ باشگاه پرسپولیس تحت هیچ شرایطی بیشتر از ۷۰۰ هزار دلار برای دریافت رضایت‌نامه کسری طاهری پرداخت نخواهد کرد. مدیران پرسپولیس یک شرط هم داشتند؛ این پرداخت تنها در صورتی انجام می‌شود که انتقال به صورت قرضی و همراه با بند خرید اختیاری برای پرسپولیس باشد. کادرفنی پرسپولیس و شخص مهدی تارتار علاقه شدیدی به سبک بازی کسری داشتند و باشگاه ارزش زیادی برای این ستاره قائل بود، اما مرزهای مالی و منطق اقتصادی اجازه نمی‌داد آنها تن به خواسته‌های هنگفت روبین کازان بدهند. مذاکرات به گره کوری خورده بود و درست در همین روزنه‌های تردید و چانه‌زنی بود که سایه یک رقیب چراغ خاموش روی این معامله افتاد.

پرده چهارم: در حالی که مدیران پرسپولیس در حال نامه‌نگاری با روسیه و چانه‌زنی بر سر تخفیف ۳۰۰ هزار دلاری بودند، اتفاقی دور از انتظار در شرف وقوع بود. مدیران باشگاه نساجی مازندران که پس از بازگشت دوباره به لیگ برتر، استراتژی هوشمندانه‌ای مبنی بر جذب جوانان آینده‌دار و استعدادهای ناب را در پیش گرفته بودند، در سکوت کامل خبری وارد میدان شدند.

نساجی که پیش از این به دنبال دانیال ایری بود و نتوانسته بود آن انتقال را به سرانجام برساند، حالا یک طعمه بزرگ‌تر را در تیررس خود می‌دید؛ هایجک کسری طاهری از چنگ پرسپولیس! برخلاف پرسپولیس که به دنبال انتقال قرضی بود، نساجی با یک پیشنهاد وسوسه‌کننده و نقد برای خرید قطعی پا پیش گذاشت. آنها با روبین کازان به توافقات اولیه دست یافتند و خبرهای درگوشی حاکی از آن است که حتی فرایند واریز پول به حساب باشگاه روسی نیز در حال انجام است. برای کسری طاهری که تا چند ساعت پیش خود را در پیراهن پرسپولیس تصور می‌کرد، حالا بلیت سفر به قائمشهر صادر شده بود. انتقالی که اگر رسمی شود، نساجی را برنده بزرگ یکی از جنجالی‌ترین دوئل‌های تابستانی خواهد کرد.

پرده پنجم: اما صبر کنید! این پایان ماجرا نیست. فوتبال ایران همیشه برای غافلگیری‌های بزرگ‌تر جا دارد. اخبار و شنیده‌ها از یک نقشه بسیار پیچیده و بی‌سابقه حکایت دارند که بیشتر شبیه به فیلم‌نامه‌های هالیوودی است تا یک انتقال فوتبالی. گفته می‌شود مدیران نساجی قصد دارند یک بازی سه‌جانبه را به راه بیندازند. طرحی که در آن هر سه طرف بازی برنده‌اند، به شرطی که قوانین دست‌وپای آنها را نبندند. ماجرا از این قرار است؛ در گام اول نساجی مبلغ رضایت‌نامه را به روبین کازان پرداخت کرده و کسری طاهری را به صورت قطعی به خدمت می‌گیرد و در گام دوم نساجی، این بازیکن تازه به خدمت گرفته را به صورت قرضی به پرسپولیس می‌دهد! دلیل این کار چیست؟ نساجی با این حرکت هوشمندانه، مالکیت یکی از ارزشمندترین استعدادهای فوتبال ایران را از آن خود می‌کند و در آینده می‌تواند از فروش او سود کلانی به جیب بزند. پرسپولیس به بازیکن دلخواهش می‌رسد بدون اینکه زیر بار خرید قطعی یک میلیون یورویی برود و کسری طاهری نیز به رویای بازی در تیم پرطرفدار پایتخت دست می‌یابد. اما در این میان یک سد بزرگ وجود دارد؛ قانون! آیا قوانین نقل‌وانتقالات سازمان لیگ اجازه می‌دهد یک بازیکن در یک پنجره نقل‌وانتقالاتی، دو بار جابه‌جا شود؟ ثبت دو انتقال (یکی قطعی از روسیه به نساجی و بلافاصله یکی قرضی از نساجی به پرسپولیس) از نظر حقوقی با ابهامات جدی روبه‌روست. مدیران نساجی با استناد به تبصره‌های خاص مدعی‌اند که این امر امکان‌پذیر است، اما کارشناسان حقوقی معتقدند که قوانین فعلی اجازه بازی این بازیکن برای پرسپولیس در نیم‌فصل اول را نخواهد داد.

پرده ششم: امروز، در حالی که تنها ۲۵ روز به آغاز سوت شروع دوره بیست‌وششم لیگ برتر باقی مانده است، معمای کسری طاهری پیچیده‌تر از هر زمان دیگری است. پسری که می‌توانست ستاره بی‌چون‌وچرای هفته‌های نخست لیگ باشد، حالا در برزخ قوانین، توافقات شفاهی و چک‌های بانکی گرفتار شده است. اگر خبر امضای قرارداد نساجی با روبین کازان قطعی شود و سازمان لیگ نیز با انتقال قرضی او به پرسپولیس مخالفت کند، سناریوهای عجیبی پیش روی این پدیده جوان خواهد بود. در سناریو اول او باید پیراهن قرمز نساجی را بر تن کند و زیر نظر کادر فنی این تیم، حداقل تا نیم‌فصل یا پایان سال در قائمشهر به میدان برود. در سناریو دوم اگر اصرار بر حضور در پرسپولیس باشد و قوانین مانع شوند، او ممکن است برای چند ماه از میادین دور بماند تا در پنجره زمستانی به صورت رسمی راهی پرسپولیس شود؛ اتفاقی که برای بازیکنی در سن و سال رشد، یک خودکشی فوتبالی محسوب می‌شود. و اما سناریو سوم؛ با توجه به نیاز مبرم تیم تارتار به مهاجم ششدانگ در شروع فصل، آیا مدیریت پرسپولیس حاضر است برای بازیکنی که تا نیم‌فصل حق بازی ندارد، صبر کند؟ یا قید او را زده و به سراغ گزینه‌های خارجی و داخلی دیگر می‌رود؟ به نظر می‌رسد تا این لحظه، یکی از جذاب‌ترین خریدهای پرسپولیس عملا در حالت تعلیق درآمده است. شاید در ۴۸ ساعت آینده، با یک جابه‌جایی عجیب، گره این پرونده به دست مازنی‌ها باز شود و شاید هم کسری طاهری مجبور شود تاوان آن مصاحبه زودهنگام و توافقات بدون پشتوانه را با از دست دادن نیم‌فصل طلایی زندگی‌اش پس بدهد. اینجا بازار نقل‌وانتقالات فوتبال ایران است؛ جایی که تا لحظه ثبت قرارداد در هیئت فوتبال، حتی نمی‌توان به چشم‌های خود اعتماد کرد. باید نشست و دید در این تریلر پرتعلیق، سکانس پایانی به نام پرسپولیس رقم خواهد خورد یا به کام نساجی؟ پرونده کسری طاهری هنوز روی میز است و هیچ‌کس، مطلقا هیچ‌کس، سرنوشت قطعی آن را نمی‌داند.

باشگاه پرسپولیس تحت هیچ شرایطی بیشتر از ۷۰۰ هزار دلار برای دریافت رضایت‌نامه کسری طاهری پرداخت نخواهد کرد. مدیران پرسپولیس یک شرط هم داشتند؛ این پرداخت تنها در صورتی انجام می‌شود که انتقال به صورت قرضی و همراه با بند خرید اختیاری برای پرسپولیس باشد

اگر خبر امضای قرارداد نساجی با روبین کازان قطعی شود و سازمان لیگ نیز با انتقال قرضی او به پرسپولیس مخالفت کند، سناریوهای عجیبی پیش روی این پدیده جوان خواهد بود. اینجا بازار نقل‌وانتقالات فوتبال ایران است؛ جایی که تا لحظه ثبت قرارداد در هیئت فوتبال، حتی نمی‌توان به چشم‌های خود اعتماد کرد

اتفاق روز

وقتی جام جهانی دیگر «جهانی» نیست!

حراج بزرگ

نگار رشیدی

تیرماه ۱۴۰۵ است؛ تب و تاب جام جهانی ۴۸ تیمی در آمریکای شمالی به روزهای پایانی خود نزدیک می‌شود و هواداران فوتبال، خسته از تماشای یک ماراتن طولانی و فرساینده ۱۰۴ مسابقه‌ای، منتظرند تا بالاخره قهرمان این تورنمنت مشخص شود. اما در حالی که هنوز عرق بازیکنان روی چمن سبز خشک نشده، در راهروهای شیشه‌ای و خنک مقر فیفا، جانی اینفانتینو، مردی که به نظر می‌رسد هیچ‌گاه از بسط دادن امپراتوری تجاری‌اش سیر نمی‌شود، در حال کشیدن نقشه‌ای جدید است. او لبخند می‌زند و با همان لحن دیپلماتیک و خیرخواهانه همیشگی‌اش، بمب خبری جدیدی را منفجر می‌کند: «شاید حضور ۶۴ تیم در جام جهانی ۲۰۳۰ منطقی باشد!» این جمله، نه یک پیشنهاد ساده برای توسعه فوتبال، بلکه به اعتقاد بسیاری از عاشقان سینه چاک این ورزش، ناقوس مرگی برای اصالت، هیجان و اعتبار مهم‌ترین تورنمنت ورزشی کره زمین است.

رویای ارزان‌شده؛ بفرمایید داخل، جاهست!

اینفانتینو در توجیه این تصمیم عجیب می‌گوید: «هر ملتی باید اجازه داشته باشد رویای حضور در جام جهانی را در سر بپروراند.» جمله‌ای به غایت زیبا که در نگاه اول شبیه به دیالوگ‌های الهام‌بخش فیلم‌های هالیوودی است، اما در دل خود یک مغلطه بزرگ پنهان کرده است. ارزش «رویا» به دست‌نیافتنی بودن و تلاش برای رسیدن به آن است. جام جهانی همیشه به این دلیل جادویی بود که رسیدن به آن، نیازمند خون، عرق، اشک و سال‌ها برنامه‌ریزی بود. وقتی قرار باشد از میان حدود ۲۱۰ عضو فیفا، ۶۴ کشور (یعنی تقریبا یک‌سوم کل کشورهای جهان) بلیت حضور در جام جهانی را دریافت کنند، ما دیگر با یک رقابت «الیت» و سطح بالا روبه‌رو نیستیم؛ بلکه با یک جشنواره همگانی و یک اردوی تفریحی مواجهیم که صرفا حضور در آن نیازمند داشتن یک تیم ملی و کمی شانس است! مسابقات انتخابی که روزگاری میدان جنگ‌های حماسی بود، با این فرمول به یک تشریفات خسته‌کننده تقلیل می‌یابد.

سقوط آزاد کیفیت در مسلخ کمیت

رئیس فیفا صعود ۹ تیم آفریقایی به مرحله حذفی در جام ۲۰۲۶ را نشانه «موفقیت بزرگ» می‌داند. بله، شگفتی‌ها همیشه بخش جذاب فوتبال بوده‌اند، اما به چه قیمتی؟ افزایش تیم‌ها به ۶۴، به معنای رقیق شدن وحشتناک کیفیت مسابقات است. در دورانی که تقویم فشرده باشگاهی، بازیکنان را به ماشین‌هایی خسته و آسیب‌پذیر تبدیل کرده است، اضافه کردن تیم‌هایی با کیفیت فنی پایین‌تر، تنها به معنای تماشای بازی‌های یک‌طرفه، کسالت‌بار و بدون تاکتیک در مرحله گروهی است. آیا تماشای پیروزی‌های پرگل و بی‌روح تیم‌های بزرگ مقابل تیم‌های درجه سه و چهار جهان، واقعا به معنای «پیشرفت فوتبال» است؟

هیولای فرانکنشتاین؛ جام جهانی ۲۰۳۰

حالا بیایید این ایده را در بستر جام جهانی ۲۰۳۰ تصور کنیم. تورنمنتی که همین حالا هم شبیه به یک هیولای فرانکنشتاین است! مسابقاتی که قرار است در سه قاره (آمریکای جنوبی، آفریقا و اروپا) و ۶ کشور (اروگوئه، آرژانتین، پاراگوئه، مراکش، پرتغال و اسپانیا) برگزار شود. تصور کنید ۶۴ تیم، هزاران بازیکن، کادر فنی، خبرنگار و میلیون‌ها هوادار باید در این جغرافیای پهناور و بی‌سر و ته جابه‌جا شوند. ردپای کربنی این مسافرت‌های هوایی، کابوسی برای محیط زیست است و خستگی ناشی از پروازهای طولانی و تغییرات ساعت، رمقی برای بازیکنان باقی نخواهد گذاشت. پیشنهاد میزبانی تیم‌های آمریکای جنوبی از یک گروه چهار تیمی به جای یک بازی، نه یک راه‌حل، بلکه پیچیده‌تر کردن این کلاف سردرگم لجستیکی است.

پشت پرده شعارهای زیبا؛ برای، پول و دیگر هیچ!

اما چرا اینفانتینو اصرار به این کار دارد؟ پاسخ در دو کلمه خلاصه می‌شود؛ «پول» و «سیاست». ساختار انتخاباتی فیفا بر پایه شعار «هر کشور، یک رای» بنا شده است. رای کشور آلمان با رای یک جزیره کوچک در دریای کارائیب برابر است. اینفانتینو با باز کردن درهای جام جهانی به روی کشورهای کوچک‌تر، در واقع در حال خریدن رای و تضمین صندلی ریاست خود برای سال‌های متمادی است. او با این کار، فدراسیون‌های کوچک را وام‌دار خود می‌کند. از سوی دیگر، مسابقات بیشتر (حداقل ۱۲۸ بازی یا بیشتر در فرمت ۶۴ تیمی) به معنای فروش بیشتر حق پخش تلویزیونی، اسپانسرهای جدیدتر، بلیت‌فروشی وسیع‌تر و در نهایت سرازیر شدن دلارهای بیشتر به خزانه‌ی ۲۵ میلیارددلاری فیفاست. اینفانتینو فوتبال را نه به چشم یک ورزش، بلکه به چشم یک ماشین چاپ اسکناس می‌بیند که باید تا آخرین قطره ظرفیتش دوشیده شود.

پایان یک حماسه

جام جهانی در حال تبدیل شدن به یک فست‌فود غول‌پیکر است؛ ظاهری پر زرق و برق و حجمی زیاد، اما بدون ارزش غذایی و طعم اصیل گذشته. با طرح ۶۴ تیمی شدن جام جهانی، فیفا در حال حراج کردن اعتبار تاریخی این مسابقات است. شاید در سال ۲۰۳۰، یک‌سوم کشورهای دنیا در جام جهانی حاضر باشند، اما چیزی که آنها در آن شرکت می‌کنند، دیگر آن «جام جهانی» افسانه‌ای که می‌شناختیم نخواهد بود؛ بلکه صرفا یک تورنمنت تجاری است که روح فوتبال در آن لابه‌لای قراردادهای اسپانسری و آرای انتخاباتی، مدت‌هاست که گم شده است.

تعاونی روستایی رویان؛ از مرز رکود تا جایگاه برترین شرکت تعاونی روستایی استان سمنان

مدیران تعاونی روستایی رویان از احیای شرکت، توسعه زیرساخت‌ها، ایجاد اشتغال و برنامه‌های آینده برای خدمت‌رسانی بیشتر به اعضا خبر دادند

حاج محمدرضا جعفری، مدیرعامل افتخاری شرکت تعاونی روستایی رویان، با تشریح اقدامات انجام‌شده طی سال‌های اخیر اظهار کرد: زمانی که مدیریت شرکت را در سال ۱۳۹۸ تحویل گرفتیم، مجموعه با بدهی‌های قابل‌توجهی به بانک کشاورزی، بانک توسعه تعاون و برخی دستگاه‌های دیگر مواجه بود که مجموع آن‌ها به حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ میلیون تومان می‌رسید. این بدهی‌ها به‌تدریج پرداخت شد و همزمان روند ساماندهی اموال و دارایی‌های شرکت نیز آغاز شد.

وی افزود: بسیاری از اموال، انبارها و امکانات شرکت سال‌ها بدون استفاده مناسب یا در اختیار افراد مختلف قرار داشت که با پیگیری‌های مستمر، اقدامات حقوقی و قضایی و تلاش هیئت‌مدیره، این دارایی‌ها به مجموعه بازگردانده شد و امروز بخشی از درآمد پایدار شرکت از محل اجاره این املاک و انبارها تأمین می‌شود.

جعفری با اشاره به توسعه دارایی‌های شرکت گفت: تعاونی رویان موفق شده است حدود ۱۶ واحد تجاری در مجتمع‌های کوثر و فدک و همچنین سهام و سرمایه‌گذاری‌هایی در بخش‌های مختلف اقتصادی به مالکیت خود درآورد که در آینده درآمد مناسبی برای مجموعه ایجاد خواهد کرد.

وی از راه‌اندازی و توسعه فروشگاه مصرف سم و کود کشاورزی به عنوان یکی از مهم‌ترین اقدامات شرکت یاد کرد و افزود: این فروشگاه از ابتدا توسط مجموعه احداث و تجهیز شد و اکنون بیش از سه هزار و ۳۰۰ قلم کالا در آن عرضه می‌شود. همچنین به دلیل استقبال بهره‌برداران، فضای فروشگاه توسعه یافته و امکانات جدیدی به آن افزوده شده است.

مدیرعامل افتخاری شرکت تعاونی رویان ادامه داد: احداث باسکول، ایجاد سردخانه، راه‌اندازی کارگاه تولید محصولات لبنی، ساخت کارگاه تولید فنس، خرید تجهیزات مورد نیاز این واحدها و همچنین اجرای طرح احداث کارگاه تولید قارچ و کارگاه تولید کودهای گلخانه ای از دیگر اقدامات در دست اقدام است.

وی با اشاره به اشتغال‌زایی ایجادشده در این مجموعه گفت: در حال حاضر حدود ۱۲ نفر به صورت مستقیم در شرکت مشغول به کار هستند و تمامی این فعالیت‌ها بدون اتکا به بودجه‌های دولتی و تنها با مدیریت منابع موجود و تلاش اعضای هیئت‌مدیره و کارکنان شرکت انجام شده است.

جعفری همچنین از برنامه‌ریزی برای تولید محصولات کشاورزی با برند اختصاصی شرکت خبر داد و افزود: در حوزه تولید گل و گیاه و محصولات گلدانی نیز برنامه‌هایی در دست اجراست تا ضمن توسعه فعالیت‌های اقتصادی، زمینه توزیع محصولات شرکت در سطح استان و کشور فراهم شود.

وی با اشاره به خدمات ارائه‌شده به کشاورزان و دامداران منطقه اظهار کرد: خرید گندم، توزیع کود، عرضه خوراک دام، فروش کاه و سایر نهاده‌های مورد نیاز بهره‌برداران از جمله فعالیت‌هایی است که شرکت به‌صورت مستمر دنبال می‌کند و هدف ما حمایت از دامداران و کشاورزان منطقه و کاهش هزینه‌های تأمین نهاده‌ها برای آنان است.

مدیرعامل افتخاری شرکت تعاونی رویان با بیان اینکه طی سال‌های اخیر بخش‌های مختلف مجموعه بازسازی و نوسازی شده است، گفت: ساختمان اداری، نمازخانه و فضاهای جانبی شرکت توسط مجموعه احداث یا بازسازی شده و اکنون این مرکز با مساحتی حدود دو هزار متر مربع در حال ارائه خدمات به اعضا و بهره‌برداران است.

وی در پایان با تأکید بر لزوم حمایت بیشتر از تعاونی‌های روستایی خاطرنشان کرد: در صورت تأمین تسهیلات و حمایت‌های لازم، ظرفیت اجرای طرح‌های توسعه‌ای متعددی در این مجموعه وجود دارد. تعاونی رویان آمادگی دارد در زمینه تأمین و توزیع کالاهای اساسی و نهاده‌های مورد نیاز مردم و تعاونی‌ها در مقیاس گسترده‌تر فعالیت کند و خدمات بیشتری به اعضا و جامعه محلی ارائه دهد.

در ادامه رئیس هیئت مدیره شرکت تعاونی روستایی رویان و نایب‌رئیس اتحادیه تعاون روستایی شاهرود، با تشریح روند فعالیت‌های این مجموعه، از تحول چشمگیر شرکت طی سال‌های اخیر خبر داد و گفت: شرکت تعاونی روستایی رویان با ۱۴۶۵ عضو، یکی از قدیمی‌ترین تعاونی‌های منطقه است که فعالیت آن از سال ۱۳۳۹ آغاز شده و در سال ۱۳۵۲ به ثبت رسمی رسیده است.

مهندس منصور حسنی‌نژاد اظهار کرد: هیئت‌مدیره جدید شرکت از سال ۱۳۹۸ فعالیت خود را آغاز کرد و با همراهی محمدرضا جعفری به عنوان مدیرعامل افتخاری و بدون دریافت هیچ‌گونه حق‌الزحمه، برنامه احیای شرکت را در دستور کار قرار داد. وی افزود: اعضای هیئت‌مدیره شامل ناصر رشتی به عنوان نایب‌رئیس، محمدعلی بیاری به عنوان منشی هیئت‌مدیره و اکبر قرائی و عباس طباطبایی به عنوان اعضای هیئت‌مدیره هستند.

وی با اشاره به شرایط نامناسب شرکت پیش از آغاز فعالیت هیئت‌مدیره جدید گفت: در آن زمان شرکت در وضعیت رکود و حتی در آستانه انحلال قرار داشت و اعضا و مردم منطقه از خدمات آن رضایت نداشتند. اما با تلاش‌های صورت‌گرفته و مدیریت منسجم مجموعه، شرکت جانی دوباره گرفت و امروز به عنوان یکی از موفق‌ترین شرکت‌های تعاونی روستایی استان سمنان شناخته می‌شود.

باسکول ۵۰ تنی رویان؛ تسهیل‌گر خرید تضمینی گندم و خدمات‌رسانی به کشاورزان

رئیس هیأت مدیره شرکت تعاونی روستایی رویان و نائب رئیس اتحادیه تعاون روستایی شاهرود با تشریح روند احداث باسکول ۵۰ تنی این مجموعه گفت: راه‌اندازی این زیرساخت نقش مهمی در تسهیل خرید تضمینی گندم و کاهش هزینه‌ها و رفت‌وآمدهای کشاورزان و بهره‌برداران بخش کشاورزی ایفا کرده است.

مهندس منصور حسنی‌نژاد اظهار کرد: در سال ۱۴۰۲ مسئولیت خرید تضمینی گندم بخش مرکزی به شرکت تعاونی روستایی رویان واگذار شد. در آن مقطع به دلیل نبود زیرساخت‌های لازم، ناچار شدیم با صرف زحمات فراوان مکانی را اجاره کرده و فرایند خرید گندم از کشاورزان را آغاز کنیم.

وی افزود: پس از تجربه سال نخست، تصمیم گرفته شد در سال ۱۴۰۳ محوطه شرکت به باسکول مجهز شود. بر همین اساس قرارداد احداث یک باسکول ۵۰ تنی با مشارکت دولت و شرکت تعاونی روستایی رویان منعقد شد، اما به دلیل تأخیر در تأمین و پرداخت سهم دولت، شرکت ناچار شد اجرای پروژه را با استفاده از منابع مالی و درآمدهای خود آغاز و تکمیل کند.

حسنی‌نژاد ادامه داد: با وجود آنکه مقرر بود بخشی از هزینه‌ها از سوی دولت تأمین شود، مطالبات مربوط به این پروژه حدود یک سال بعد به شرکت پرداخت شد. با این حال، اهمیت اجرای طرح و ضرورت ارائه خدمات به کشاورزان موجب شد پروژه بدون وقفه به بهره‌برداری برسد، که در اینجا جا دارد از تلاش‌های اداره تعاون روستایی شاهرود تقدیر و تشکر داشته باشیم.

وی با اشاره به نقش این باسکول در خدمات‌رسانی به بهره‌برداران بخش کشاورزی گفت: علاوه بر فصل خرید تضمینی گندم در ماه‌های خرداد و تیر، این باسکول در طول سال نیز خدمات متنو